

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/57/2016
Identifikačné číslo spisu: 1111227324
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1111227324.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., so sídlom v Bratislave, Mamateyova ul. č. 17, proti žalovaným 1/Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, 2/ J. X., bývajúcej v Y, U. cesta č. XX, o zaplatenie 2 181,03 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 C 160/2011, o dovolaní žalovaného v rade 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 07. septembra 2015 sp. zn. 6 Co 302/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 07. septembra 2015 sp. zn. 6 Co 302/2015 potvrdil odvolaním napadnutý výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 23. marca 2015 č. k. 4 C 160/2011-123, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 2 181,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2 181,03 eur od 07. júla 2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný v rade 1/ (ďalej aj ako „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Prípustnosť dovolania odôvodnil § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože podľa jeho názoru absenciou presvedčivého zdôvodnenia rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov sa žalovanému v rade 1/ postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Uviedol, že žalovaný v rade 1/ v rámci súdneho konania prezentoval rozsiahlu argumentáciu, ktorá bola podporená príslušnou judikatúrou, ale argumentáciu súdov v odôvodnení rozhodnutí nepovažuje za dostatočnú. V súvislosti s nesprávnym právnom posúdením dovolateľ konštatoval, že ide o právo na náhradu škody nie podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ale podľa osobitného právneho predpisu- zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti. Dodal, že tento osobitný predpis neupravuje režim premlčania tohto práva, premlčacie lehoty a začiatok ich plynutia sa majú posúdiť podľa ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka, ako všeobecného premlčacieho ustanovenia pre nároky na náhradu škody a nie podľa § 101

uvedeného zákona.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 1/ navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol. Podľa jej názoru dovolateľ napadol iba dôvody rozhodnutia, účelovo namietal jeho nedostatočné odôvodnenie. Uviedla, že v dovolaní aplikované tvrdenia a odkazy na vnútroštátnu i zahraničnú judikatúru si dovolateľ jednostranne vyložil vo svoj prospech a uprednostnil ju pred aplikáciou platnej a účinnej legislatívy pre danú právnu vec i objektívnymi dôkazmi, ktoré boli v konaní vykonané.

4. Žalovaná 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

8. Dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol v napadnutom výroku potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Žalovaným v rade 1/ napadnutý rozsudok nemá znaky rozsudkov, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaný v rade 1/ procesné nedostatky konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

10. K námietke nepreskúmateľnosti (t.j. nedostatku v odôvodnení) rozhodnutia súdu nižšieho stupňa, ktorou dovolateľ odôvodnil prípustnosť svojho dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. dovolací súd poznamenáva, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolaním napadnuté rozhodnutie spĺňa požadované náležitosti, uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie súdu prvej inštancie. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

12. Obsah dovolacích námietok smeroval tiež k spochybneniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súď ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi

konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je relevantným dovolacím dôvodom, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov však nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. lebo (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie vecí súdom účastníkovi konania neznemožní realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., ani z ustanovenia § 238 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.